

**Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Administrativen sad Varna (Bolgarija)
14. novembra 2016 – Nikolay Kantarev/Balgarska narodna banka**

(Zadeva C-571/16)

(2017/C 038/12)

Jezik postopka: bolgarščina

Predložitevno sodišče

Administrativen sad Varna

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Nikolay Kantarev

Tožena stranka: Balgarska narodna banka

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali je treba člen 4(3) PEU ter načeli enakovrednosti in učinkovitosti razlagati tako, da v primeru, da ni ustrezne nacionalne ureditve, dopuščajo, da se pristojno sodišče in postopek za odškodninske tožbe zaradi kršitve prava Unije določita glede na organ, ki je zagrešil kršitev, in glede na vrsto storitve/opustitve, s katero je prišlo do kršitve, če uporaba teh meril povzroči, da tožbe obravnavajo različna sodišča – splošna in upravna in sicer v skladu z različnimi procesnimi pravili – civilnim pravnim postopkom [Grazhdansko-protsestualen kodeks, GPK] in upravnim postopkom [Administrativnoprotsestualen kodeks, APK], ki zahtevajo plačilo različnih pristojbin, namreč sorazmernih in enostavnih, in dokaz izpolnjevanja različnih pogojev, vključno krivde?
2. Ali je treba člen 4(3) PEU in zahteve, ki jih je Sodišče določilo v sodbi Frankovich, razlagati tako, da nasprotujejo temu, da bi se odškodninske tožbe zaradi kršitve prava Unije [lahko] obravnavale po postopku, kakršen je postopek, določen v členih 45 in 49 zakona o obligacijskih razmerjih in pogodbah [zakon za zadalzheniata i dogovorite, v nadaljevanju: ZZD], ki zahteva plačilo sorazmerne pristojbine in dokazilo krivde, in tudi temu, da bi se obravnavale po postopku, kakršen je postopek, določen v členu 1 zakona o jamstvu države in občin za škodo [zakon za otgovornostta na darzhavata i obshinite za vredi, v nadaljevanju: ZODOV], ki sicer določa objektivno odgovornost in posebna pravila, ki naj olajšajo dostop do sodišča, vendar pa se lahko uporablja le za škodo, ki je nastala na podlagi razveljavljenih nezakonitih aktov in nezakonite storitve/opustitve upravnega organa, in ne obsega kršitev prava Unije, ki so jih zakrivali drugi državni organi s pravnimi dejanji/opustitvami, ki v skladu z zadevnim postopkom niso bila/bile razveljavljena/razveljavljene?
3. Ali je treba člena 1(3)(i) in 10(1) Direktive 94/19 ⁽¹⁾ razlagati tako, da dopuščata zakonsko izhodišče, kakršno je bilo izbrano v členu 36(3) zakona o kreditnih institucijah [zakon za kreditnite institutsii, v nadaljevanju: ZKI] in členu 23(5) zakona o jamstvu bančnih vlog [zakon za garantirane na vlogovete v bankite, v nadaljevanju: ZGVB], v skladu s katerim je „pogoj, da kreditna institucija zaradi vzrokov, ki so neposredno povezani z njenim finančnim položajem, za zdaj ni sposobna vrniti vloge in tudi ni pričakovati, da bi to lahko storila,“ enak ugotovitvi insolventnosti institucije in preklicu njenega dovoljenja in v skladu s katerim sistem zajamčenih vlog posreduje od trenutka preklica bančne licence?
4. Ali je treba člen 1(3) Direktive 94/19 razlagati tako, da je za opredelitev vloge kot „nerazpoložljive“ potrebno, da „pristojni organi“ po opravljeni presoji v skladu s točko (i) te določbe izrecno ugotovijo njeno nerazpoložljivost, oziroma ali dopušča, da se v primeru pravne praznine v nacionalnem pravu presoja in volja „pristojnega organa“ razbereta iz razlage drugih aktov tega organa – v obravnavanem primeru na primer odločbe št. 73 upravnega sveta BNB (upravitelem savet, v nadaljevanju: US) z dne 20. junija 2014, s katero je bil za „KTB“ AD odrejen posebni nadzor, ali pa se domnevata na podlagi okoliščin, kakršne so tiste v postopku v glavni stvari?

5. Ali je treba v okoliščinah, kakršne so tiste v postopku v glavni stvari, če so bila z odločbo št. 73 upravnega sveta BNB z dne 20. junija 2014 ustavljena vsa plačila in vsi posli in vlagatelji v obdobju od 20. junija 2014 do 6. novembra 2014 niso mogli niti zahtevati izplačila niti niso imeli dostopa do svojih vlog, izhajati iz tega, da so vse krite, časovno neomejene vloge (s katerimi se lahko razpolaga brez predhodne napovedi in ki jih je treba v primeru poziva izplačati takoj) v smislu člena 1(3)(i) Direktive 94/19 postale nerazpoložljive, oziroma ali pogoj, da je vloga „sicer zapadla v plačilo in jo mora kreditna institucija plačati, vendar še ni plačana“, zahteva, da so morali vlagatelji od kreditne institucije zahtevati plačilo (z vlogo, pozivom), ne da bi bilo temu ugodeno?
6. Ali je treba člena 1(3)(i) in 10(1) Direktive 94/19 ter uvodno izjavo 8 Direktive 2009/14 ⁽²⁾ razlagati tako, da je polje proste presoje „pristojnega organa“ pri presoji v skladu s členom 1(3)(i) vsekakor omejeno z rokom iz točke (i), drugi stavek, oziroma ali za namene posebnega nadzora, kakršni so tisti v členu 115 ZKI, dopuščajo, da vloge ostanejo nerazpoložljive dlje časa, kakor pa je to predvideno v zadevni direktivi?
7. Ali imata člena 1(3)(i) in 10(1) Direktive 94/19 neposredni učinek in imetnikom vlog v banki, ki je vključena v sistem zajamčenih vlog, dodatno k njihovi pravici do odškodnine prek tega sistema do višine zneska iz člena 7(1) Direktive 94/19 priznavata tudi pravico, da uveljavljajo odgovornost države zaradi kršitve prava Unije, tako da proti organu, zavezanemu za ugotovitev nerazpoložljivosti vlog, vložijo tožbo za nadomestilo škode, ki je nastala zaradi prepoznega plačila zajamčenega zneska vloge, če je bila odločitev v skladu s členom 1(3)(i) sprejeta po izteku roka petih dni, določenega v zadevni direktivi, in je ta zamuda posledica učinka reorganizacijskega ukrepa, ki naj banko štiti pred insolventnostjo in ga je odredil ta organ, ali pa v okoliščinah, kakršne so tiste iz postopka v glavni stvari, dopuščata nacionalno določbo, kakršna je tista v členu 79(8) ZKI, v skladu s katero BNB, njeni organi in osebe, ki so jih ti pooblastili, za škodo, ki je nastala ob opravljanju njihove nadzorne dejavnosti, odgovarjajo le tedaj, če je bila ta povzročena naklepno?
8. Ali kršitev prava Unije, ki je v tem, da „pristojni organ“ ni sprejel odločitve v skladu s členom 1(3)(i) Direktive 94/19, pomeni „dovolj resno kršitev“, ki lahko sproži odgovornost države članice za škodo v smislu tožbe proti nadzornemu organu, pod katerimi pogoji je to mogoče in ali so v tej zvezi pomembne te okoliščine: a) da sklad za jamstvo bančnih vlog [Fond za garantirane na vlogovete v bankite, v nadaljevanju: FGVB] ni razpolagal z dovolj sredstvi, da bi lahko kril vse zajamčene vloge; b) da je bila kreditna institucija v obdobju, v katerem so bila plačila ustavljena, zaradi varstva pred insolventnostjo pod posebnim nadzorom; c) da je bila vloga tožeče stranke izplačana, po tem ko je BNB ugotovila, da reorganizacijski ukrepi niso bili uspešni; [d] da je bila vloga tožeče stranke izplačana skupaj z zneskom obresti, izračunanim za obdobje od 20. junija 2014 do vključno 6. novembra 2014?

⁽¹⁾ Direktiva 94/19/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 30. maja 1994 o sistemih zajamčenih vlog (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 6, zvezek 2, str. 252).

⁽²⁾ Direktiva 2009/14/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. marca 2009 o spremembah Direktive 94/19/ES o sistemih zajamčenih vlog glede stopnje kritja in rokov za izplačilo (Besedilo velja za EGP) (UL L 68, str. 3).

**Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo cour d'appel de Versailles (Francija)
17. novembra 2016 – Green Yellow Canet en Roussillon SNC/Enedis, SA**

(Zadeva C-583/16)

(2017/C 038/13)

Jezik postopka: francoščina

Predložitveno sodišče

cour d'appel de Versailles

Stranki v postopku v glavni stvari

Pritožnica: Green Yellow Canet en Roussillon SNC

Nasprotna stranka: Enedis, SA